

Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ke sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Nová Lesní strategie EU do roku 2030

[COM(2021) 572 final]

(2022/C 152/28)

Zpravodaj: **Simo TIAINEN**

Žádost o vypracování stanoviska	Evropská komise, 10. 8. 2021
Právní základ	Článek 304 Smlouvy o fungování Evropské unie
Odpovědná sekce	Zemědělství, rozvoj venkova, životní prostředí
Přijato v sekci	25. 11. 2021
Přijato na plenárním zasedání	8. 12. 2021
Plenární zasedání č.	565
Výsledek hlasování (pro/proti/zdrželi se hlasování)	227/1/6

1. Závěry a doporučení

1.1. Evropská komise ve své nové Lesní strategii EU do roku 2030 naprosto správně uvádí, že lesy jsou v mnoha ohledech důležité a mají velký ekonomický, společenský a environmentální potenciál. Vitalita a zdraví lesů mají zásadní význam jak z environmentálních, tak z klimatických důvodů a z hlediska posílení hospodářského rozvoje založeného na lesnictví a dobrých životních podmínkách lidí. Ačkoli Výbor uznává, že se Lesní strategie zaměřuje na související hospodářské a sociální příležitosti, mělo by se tak dít komplexnějším způsobem. EHSV rovněž konstatuje, že zde není žádná odpověď na otázku, jak odměňovat nekomerční ekosystémové služby poskytované lesy, a tedy i vlastníky lesů. Strategie popisuje několik pozitivních příkladů, Výbor však žádá skutečně přesvědčivé a udržitelné řešení pro budoucnost.

1.2. Lesní strategie by měla překlenout různé oblasti politiky a strategie týkající se lesů a lesní bioekonomiky. EHSV rovněž zdůrazňuje, že je důležité přijímat rozhodnutí na správné úrovni, v souladu s pravomocemi a zásadou subsidiarity. Jelikož jsou lesy v celé EU velmi různorodé, neexistují žádná univerzální řešení a obhospodařování lesů a jeho plánování – má-li přispívat ke společným cílům – se nejlépe řeší na vnitrostátní úrovni. Rámec na úrovni EU je naopak nezbytný v souvislosti s otázkami týkajícími se jednotného trhu a s otázkami týkajícími se životního prostředí a klimatu, které nelze vyřešit pouze vnitrostátními opatřeními, a které často vyžadují i opatření na mezinárodní úrovni.

1.3. Je nutná pokročilá spolupráce na všech úrovních tvorby politik, a EHSV zdůrazňuje, že je třeba, aby se zástupci občanské společnosti, včetně podniků, odborů a ekologických organizací, úzce zapojili do dalšího rozvoje a monitorování strategie, přičemž poukazuje na ústřední úlohu vlastníků lesů, průmyslových odvětví a pracovníků v udržitelném obhospodařování lesů a lesní bioekonomice.

1.4. EHSV požaduje soudržnost, jistotu, stabilitu, jasnost a soulad v politickém a regulačním rámci. Klíčové je nezavádět iniciativy, které se překrývají nebo jsou v rozporu se stávajícími široce přijímanými definicemi, zásadami, kritérii, ukazateli, pokyny a schémata udržitelnosti. Zásadami, které je třeba dodržovat, jsou také ochrana majetku a svobodné podnikání.

1.5. Vzhledem k široké škále problémů s nejasnými důsledky EHSV požaduje komplexní posouzení dopadů strategie s cílem určit důsledky pro tržní podmínky, venkovské oblasti a různé potřeby financování, včetně výzkumu a inovací, rozvoje dovedností, infrastruktury, zmírňování změny klimatu a přizpůsobení se této změně a zvyšování biologické rozmanitosti.

1.6. EHSV vítá, že je ve strategii věnována náležitá pozornost přizpůsobení se změně klimatu, neboť globální oteplování mění podmínky pro stromy a všechny organismy a souvisí s lesními katastrofami, což má fatální ekologické i hospodářské následky. EHSV rovněž zdůrazňuje, že je nutný komplexní pohled na úlohu, kterou lesy a lesní bioekonomika hrají při zmírňování změny klimatu, aby byla zajištěna nejlepší kombinace sekvestrace, ukládání a nahrazování za účelem dosažení hospodářství, jež se obejde bez fosilních paliv. Výbor dále – ve shodě s Lesní strategií Komise – vyzdvihuje význam integrovaného přístupu k obhospodařování lesů a ochraně biologické rozmanitosti.

1.7. EHSV podporuje výzkum vazeb mezi změnou klimatu, lesními ekosystémy a obhospodařováním lesů a vyzývá k systematickému shromažďování a sdílení spolehlivých údajů o stavu lesů. EHSV rovněž zdůrazňuje význam inovací v oblasti udržitelné produkce biomasy odolné vůči změně klimatu, nových produktů v oblasti lesnictví a postupů oběhového hospodářství, jež plně využívá digitální technologie.

1.8. Digitální a ekologická transformace činností v oblasti lesnictví vyžaduje nové dovednosti, které je třeba zohlednit zejména v odborné přípravě a při organizaci rozšiřování dovedností a změny kvalifikace. EHSV poukazuje na to, že v bioekonomice založené na dřevě je důležité vytvářet kvalitní pracovní místa a poskytovat pracovníkům příležitosti a odpovídající pracovní podmínky. Zdůrazňuje úlohu sociálního dialogu při rozvoji dovedností a bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Spolupráce je nutná rovněž ke zvýšení povědomí o moderních činnostech v oblasti lesnictví, zejména mezi mladými lidmi.

1.9. Aby bylo možné využít potenciálu inovací a zaměstnanosti lesní bioekonomiky, je zapotřebí příznivého prostředí pro produktivní investice v celých hodnotových řetězcích. EHSV rovněž zdůrazňuje potřebu investic do infrastruktury, aby se usnadnila logistika a umožnila digitalizace činností v lesnictví.

1.10. EHSV vyzývá EU, aby v zájmu příspěvku ke globálnímu rozvoji aktivně prosazovala rovné podmínky pro podniky EU soutěžící na mezinárodních trzích bioekonomiky a aby zlepšila globální provádění mezinárodních dohod, které přispívají k ochraně a udržitelnému využívání lesů.

2. Obecné připomínky: politický rámec

2.1. Nová Lesní strategie EU do roku 2030 aktualizuje stávající strategii EU v oblasti lesnictví z roku 2013 tak, aby zohledňovala nejnovější vývoj a reagovala na cíle Zelené dohody pro Evropu s cílem dosáhnout moderní, uhlíkové neutrální, konkurenceschopné a sociálně spravedlivé EU účinně využívající zdroje. EHSV již předložil svá stanoviska ke zprávě o pokroku předchozí strategie ⁽¹⁾.

2.2. Lesy hrají důležitou úlohu při provádění Zelené dohody, protože jsou neodmyslitelně spojeny s různými stavebními kameny dohody, tj. s podporou udržitelného průmyslu, energetiky, dopravy, stavebnictví a potravinových systémů, jakož i s řešením změny klimatu, ztráty biologické rozmanitosti a znečištění životního prostředí.

2.3. Lesy jsou také závažnou globální problematikou a mají souvislost s mnoha cíli udržitelného rozvoje OSN, včetně těch, které se týkají života na souši, opatření v oblasti klimatu, snižování chudoby, zdraví a dobrých životních podmínek, průmyslu a inovací, důstojné práce a hospodářského růstu.

2.4. Vzhledem k mnohostranné úloze a potenciálu lesů z hlediska hospodářských, sociálních a environmentálních přínosů se Výbor domnívá, že je důležité rozvíjet všechny funkce lesů tak, aby vytvářely co nejlepší celkový užitek.

2.5. Zásadní význam má zachování vitality a zdraví lesů, a to jak z environmentálních a klimatických důvodů, tak s ohledem na posílení hospodářského rozvoje založeného na lesnictví a dobrých životních podmínkách lidí. Ačkoli Výbor uznává, že se Lesní strategie zaměřuje na související hospodářské a sociální příležitosti, mělo by se tak dít komplexnějším způsobem. EHSV rovněž konstatuje, že zde není žádná odpověď na otázku, jak odměňovat nekomerční ekosystémové služby poskytované lesy, a tedy i vlastníky lesů. Strategie popisuje několik pozitivních příkladů, Výbor však žádá skutečně přesvědčivé a udržitelné řešení pro budoucnost.

⁽¹⁾ Stanovisko EHSV ke zprávě Evropské komise o pokroku při provádění strategie EU v oblasti lesnictví (Úř. věst. C 47, 11.2.2020, s. 87).

2.6. EHSV se domnívá, že Lesní strategie by měla překlenout různé oblasti politiky a strategie týkající se lesů a lesní bioekonomiky. Kromě politik v oblasti klimatu a životního prostředí a dimenze rozvoje venkova v rámci zemědělské politiky to bude vyžadovat meziodvětvovou spolupráci zahrnující výzkum, inovace, průmysl, politiku zaměstnanosti a fiskální politiku.

2.7. EHSV rovněž zdůrazňuje, že je důležité přijímat rozhodnutí na správné úrovni, v souladu s pravomocemi a zásadou subsidiarity. Obecně platí, že otázky související s jednotným trhem vyžadují důkladná opatření na úrovni EU. Rámec na úrovni EU je nezbytný rovněž v oblasti otázek životního prostředí a klimatu, které nelze vyřešit pouze vnitrostátními opatřeními a které často vyžadují i mezinárodní opatření.

2.8. Naproti tomu obhospodařování lesů a jeho plánování – má-li přispívat ke společným cílům – lze nejlépe řešit na vnitrostátní úrovni. EHSV proto považuje zapojení členských států a podporu z jejich strany za zásadní pro provádění strategie. Zásadní úlohu zde hrají národní strategické plány pro lesy, mimo jiné proto, že členské státy do těchto plánů začleňují aspekty klimatu a biologické rozmanitosti, ale i proto, že ukazují možnosti, jak by měli být ekonomicky odměňováni vlastníci lesů za nekomerční ekosystémové služby poskytované lesy. Vzhledem k tomu, že charakter lesů v celé EU je značně různorodý, neexistují žádná univerzální řešení. Liší se také význam lesů ve vnitrostátních ekonomikách členských států, stejně jako vlastnictví lesů, které sahá od vlastníků z oblasti veřejného sektoru a velkých soukromých společností a investorů až po malé rodinné vlastníky.

2.9. EHSV se domnívá, že je důležité, aby členské státy sdílely osvědčené postupy a aby byla mezi Komisí a členskými státy rozvíjena spolupráce založená spíše na revidovaných pracovních postupech než na nových formálních orgánech. EHSV zdůrazňuje, že do dalšího rozvoje a monitorování strategie je třeba úzce zapojit též zástupce občanské společnosti, včetně podniků, odborů a ekologických organizací, a poukazuje na ústřední úlohu vlastníků lesů, průmyslových odvětví a pracovníků v udržitelném obhospodařování lesů a lesní bioekonomice. Pro provádění strategie jsou nezbytné investice do budování kapacit zúčastněných stran a příslušných orgánů.

2.10. Vzhledem ke klíčové úloze soukromých vlastníků lesů a podniků je třeba plně zohlednit ochranu majetku a svobodného podnikání. Obecně řečeno, není proveditelné kontrolovat sortiment produktů, výběr surovin nebo provozní postupy. Je však možné stanovit vědecky podložené a technologicky neutrální rámcové podmínky, za nichž mohou subjekty bioekonomiky inovovat, investovat a fungovat. To platí například pro uplatňování zásady kaskádového využívání, které musí být tržní.

2.11. EHSV požaduje soudržnost, jistotu, stabilitu, jasnost a soulad v politickém a regulačním rámci s ohledem na dlouhé investiční cykly mnoha činností v oblasti bioekonomiky. Klíčové je nezavádět iniciativy, které se překrývají nebo jsou v rozporu se stávajícími široce přijímanými definicemi, zásadami, kritérii, ukazateli, pokyny a schémata udržitelnosti. Kromě toho se všechny iniciativy musí vyvarovat nadměrné byrokracie, jako je vícenásobné shromažďování údajů a podávání zpráv.

2.12. Podle názoru EHSV je velmi důležité, aby byly výše uvedené zásady týkající se úrovně rozhodování, odpovědnosti, stability, soudržnosti a zamezení překrývání pečlivě zohledněny a plně dodržovány při další práci. To platí zejména pro iniciativy týkající se systému monitorování, ukazatelů a prahových hodnot pro udržitelné obhospodařování lesů, certifikačního systému „blízké k přírodě“ a kritérií udržitelného financování v souvislosti s lesy.

2.13. Celkově je nejasné, jaké dopady bude strategie mít. Některé její iniciativy mohou oslabit hodnotové řetězce založené na lesnictví a ohrozit pracovní místa, zejména ve venkovských oblastech, kvůli omezení udržitelné těžby dřeva. EHSV proto naléhavě žádá, aby bylo provedeno komplexní posouzení dopadů strategie s cílem vyhodnotit její kumulativní ekonomické, sociální a environmentální důsledky. To je nezbytné rovněž k identifikaci různých potřeb financování, včetně výzkumu a inovací, rozvoje dovedností, infrastruktury, zmírňování změny klimatu a přizpůsobení se této změně a ochrany a posilování biologické rozmanitosti.

3. Konkrétní připomínky: úloha lesů v oblastech změny klimatu a biologické rozmanitosti

3.1. Lesy hrají významnou úlohu v přírodních procesech: při řízení cyklů uhlíku, vody a živin, při tvorbě půdy a při zachování biologické rozmanitosti. Na druhé straně jsou lesy samotné značně zranitelné vůči dopadům změny klimatu.

3.2. V EU se v posledních desetiletích celková lesní plocha a rozloha chráněných lesů zvýšila, přírůstek dřeva převyšuje těžbu, a lesy jsou významným úložištěm uhlíku⁽²⁾. Oproti tomu odlesňování v celosvětovém měřítku pokračuje – zejména v tropických oblastech – a mění tyto lesy na zdroj emisí a významně přispívá k pokračující ztrátě biologické rozmanitosti⁽³⁾. EHSV proto zdůrazňuje, že je rovněž nutné vzít v úvahu úlohu lesů v celosvětovém měřítku, a vyzývá EU, aby aktivně podporovala globální provádění mezinárodních dohod, které přispívají k ochraně a udržitelnému využívání lesů.

3.3. Lesy a lesní bioekonomika hrají při zmírňování změny klimatu mnohostrannou úlohu: prostřednictvím sekvence a ukládání uhlíku a nahrazováním fosilních surovin, energie a produktů. Z toho vyplývá, že mezi různými opatřeními existují synergie a kompromisy⁽⁴⁾. EHSV proto zdůrazňuje, že při hledání neudržitelnějších řešení pro dosažení hospodářství po nahrazení fosilních paliv je nutné komplexně zvážit všechny tyto mechanismy.

3.4. Ukládání uhlíku není jen záležitostí zalesněných ploch, ale především růstu lesů a dynamické fotosyntézy. Kromě zalesňování a opětovného zalesňování je proto pro využití potenciálu lesů jako úložiště uhlíku zásadní také aktivní obhospodařování, využívání a obnova lesů.

3.5. Úloha lesů při ukládání uhlíku je také rozmanitá, protože uhlík se ukládá nejen ve stromech a v půdě, ale také ve výrobcích na bázi dřeva. V tomto smyslu jsou nejefektivnější dřevěné výrobky s dlouhou životností, jako jsou budovy a vysoce kvalitní nábytek. Lesnické produkty s kratší životností si také udržují svůj obsah uhlíku, pokud jsou recyklovány. Pokud je navíc obnovitelný lesnický vstupní materiál využíván k nahrazení fosilního materiálu, zabrání se uvolňování uhlíku ze skladování fosilního materiálu.

3.6. EHSV rovněž požaduje, aby byla důkladně řešena zranitelnost lesů vůči změně klimatu a potřeba přizpůsobení, protože oteplování mění podmínky pro stromy a všechny organismy a je doprovázeno lesními katastrofami způsobenými zvýšeným suchem, požáry, bouřkami a škůdci. Na druhé straně lesy přispívají k přizpůsobení se změně klimatu poskytováním ochrany proti erozi, sesuvům půdy a záplavám.

3.7. Lesy, včetně obhospodařovaných lesů, jsou také klíčové pro biologickou rozmanitost, protože poskytují stanoviště pro většinu rozmanitých suchozemských biologických organismů. Biologickou rozmanitost lze udržovat různými způsoby, jako je ochrana ohrožených druhů, vytváření chráněných oblastí s omezenými nebo žádnými lidskými aktivitami, nebo provádění postupů obhospodařování lesů, které umožňují zachování biologické rozmanitosti spolu se socioekonomickým využíváním lesů.

3.8. Vzhledem k tomu, že většina lesů je obhospodařována, EHSV zdůrazňuje význam integrovaného přístupu k obhospodařování lesů a ochraně biologické rozmanitosti, který umožňuje kombinovat různé funkce lesů. Výbor uznává tržní a dobrovolná opatření na ochranu biologické rozmanitosti a sekvenci uhlíku ze strany vlastníků lesů a schvaluje průzkum a rozvoj kreditních programů pro tato opatření.

3.9. Jak kapacita sekvence uhlíku, tak biologická rozmanitost lesů se v jednotlivých členských státech značně liší. Rozdíly částečně souvisejí s odlišnými přírodními podmínkami a částečně vycházejí ze způsobu obhospodařování lesů a jejich využívání v čase. Potřeba chránit a obnovovat lesy se tedy v rámci EU také liší, což je třeba vzít v úvahu při určování toho, které lesy mají být obnoveny nebo chráněny.

3.10. EHSV vybízí k pokračování ve výzkumu fyzikálních, chemických a biologických procesů lesů a vazeb mezi změnou klimatu, lesními ekosystémy a lidskými aktivitami, aby bylo zajištěno, že postupy obhospodařování lesů budou založeny na spolehlivých vědeckých poznacích. Je rovněž důležité systematicky monitorovat a sdílet údaje o stavu lesů a plně při tom využívat digitální nástroje a systémy, za současného zajištění náležité ochrany a spolehlivosti údajů.

3.11. EHSV podporuje iniciativu vysazení 3 miliard stromů jako praktický demonstrační projekt, včetně řádného plánování lokalit a druhů, přidělování lidských a finančních zdrojů, výsadby, řízení a pečlivého sledování vývoje a výsledků. Toto zalesňování nesmí konkurovat využívání půdy k produkci potravin nebo opomíjet potřebu udržovat na některých místech otevřenou krajinu.

⁽²⁾ <https://forest.eea.europa.eu/news/summary-for-policy-makers-state-of-europe2019s-forests-2020>.

⁽³⁾ <http://www.fao.org/state-of-forests/en/>.

⁽⁴⁾ <https://ec.europa.eu/jrc/en/science-update/forest-based-bioeconomy-and-climate-change-mitigation-trade-offs-and-synergies>.

4. Konkrétní připomínky: hospodářská a sociální úloha lesů

4.1. Lesy zajišťují širokou škálu každodenních potřeb, poskytují suroviny pro průmyslové a spotřební výrobky, prostor pro rekreaci a zdravé potraviny pro přímé použití v domácnosti. Lesy tak hrají zásadní roli v bioekonomice založené na dřevě a na jiných surovinách než na dřevě a přispívají také ke zdraví a duševní pohodě.

4.2. Lesní bioekonomika spočívá na různých hodnotových řetězcích, které zahrnují vlastníky lesů a mnoho průmyslových odvětví a služeb, od podnikatelů v oblasti lesních strojů a dopravy po dřevozpracující firmy, a od místních mikropodniků, družstev a malých a středních podniků až po velké mezinárodní společnosti. Lesní bioekonomika tak poskytuje pracovní místa v řadě oborů a na různých místech, což má velký význam pro venkovské oblasti.

4.3. Většina kulatiny v EU se používá jako průmyslová surovina (klády a vlákninové dřevo), zatímco využití dřeva jako paliva se mezi členskými státy značně liší^(?). S výjimkou tiskařského papíru se předpokládá růst globální poptávky po tradičních i nových výrobcích na bázi dřeva. EHSV doporučuje zajistit, aby normy a standardy nebránily používání výrobků a stavebních prvků na bázi dřeva, ale spíše je podporovaly, a zároveň zajistit, aby byli spotřebitelé díky vhodnému označení správně informováni o případném obsahu nedřevěných materiálů v těchto výrobcích.

4.4. Nynější osvědčené postupy doporučují, aby se různé druhy stromů a různé části stromu používaly pro účely a produkty, pro které jsou nevhodnější, a tímto způsobem vytvářely největší možnou přidanou hodnotu, aniž by se plýtvalo přírodními zdroji. Velké množství energie z produktů lesního hospodářství se získává z pročištěných, zbytků po těžbě dřeva nebo z vedlejších toků zpracování dřeva. Závody na výrobu celulózy jsou dobrým příkladem výrobních zařízení, jež produkují elektřinu a teplo coby vedlejší produkt. Vedlejší toky a zbytky se navíc používají jako suroviny ve stávajících průmyslových procesech a stále častěji i pro nové ekologické produkty.

4.5. EHSV zdůrazňuje význam intenzivního vývoje technologií a řešení pro udržitelnou produkci biomasy odolnou vůči změně klimatu, energetickou a materiálovou účinnost a postupy oběhového hospodářství napříč hodnotovými řetězci v oblasti lesnictví. Digitální technologie, včetně umělé inteligence, mají značný potenciál podporovat rozvoj a optimalizaci obhospodařování lesů, průmyslových procesů, logistiky a interakce mezi partnery v dodavatelském řetězci.

4.6. Nejzásadnější inovace přinášejí nové materiály a produkty, včetně biochemických látek, pokročilých biopaliv a textilních vláken, z nichž některé představují nízkoobjemové produkty s vysokou přidanou hodnotou. Vzhledem k tomu, že vývoj nových produktů se často provádí v souvislosti se stávající výrobou, tradiční výrobní jednotky vedou ke vzniku nových podnikatelských ekosystémů, které zahrnují širokou škálu podniků, zejména malých a středních.

4.7. Rozvoj dovedností je jedním z předpokladů digitální a zelené transformace pro lesnické činnosti. Je to také nezbytný prostředek, jak zajistit, že nikdo nebude opomenut. Na novou poptávku po dovednostech je třeba myslet zejména při odborném vzdělávání a univerzitním studiu i při organizaci prohlubování dovedností a změny kvalifikace. Kromě toho jsou zapotřebí praktické poradenské služby, které podnikům, zejména malým podnikům, pomohou splnit nové požadavky.

4.8. EHSV zdůrazňuje úlohu sociálního dialogu při rozvoji dovedností a bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Přidělování finančních prostředků ESF+ na podporu kvalitních pracovních míst a odpovídajících pracovních podmínek v bioekonomice založené na dřevě může pomoci bojovat proti chudobě a omezovat migraci z venkovských oblastí. Snižování chudoby rovněž přispívá k omezení nezákonného kácení dřeva, zejména pro účely vytápění.

4.9. Vzhledem k tomu, že v zaměstnáních souvisejících s lesnictvím dominují muži a průměrný věk lidí na těchto pracovních místech je poměrně vysoký, je důležité přilákat do odvětví více pracovníků a podnikatelek, jakož i mladých lidí. To bude vyžadovat spolupráci za účelem zlepšení image lesnictví a dřevozpracujícího průmyslu a zvýšení povědomí veřejnosti o příležitostech, které nabízí moderní bioekonomika. Je rovněž nezbytná řádná společenská komunikace o způsobech a předpokladech posílení životaschopnosti a odolnosti lesů.

(?) <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/3217494/12069644/KS-FK-20-001-EN-N.pdf/a7439b01-671b-80ce-85e4-4d803c44340a?t=1608139005821>.

4.10. Aby byl využit potenciál inovací a zaměstnanosti lesní bioekonomiky, je zapotřebí příznivého prostředí pro produktivní investice v celých hodnotových řetězcích. EHSV rovněž zdůrazňuje potřebu řádné infrastruktury, a to i ve venkovských oblastech. Lesní bioekonomika vyžaduje dopravní infrastrukturu, která odpovídá logistickým potřebám lesnictví a výroby a distribuce ekologických lesních produktů. Dalším zásadním předpokladem moderní bioekonomiky je řádná digitální infrastruktura.

4.11. EHSV vybízí členské státy, aby využívaly finanční prostředky EU a vnitrostátní financování, včetně fondů pro rozvoj venkova, k posílení lesní bioekonomiky. Je třeba se vyhnout režimům podpory, které omezují nebo narušují trhy bioekonomiky, přičemž zvláštní pozornost je třeba věnovat stávajícím dotacím a dalším pobídkám podporujícím spalování dřeva.

4.12. Podniky v EU rovněž potřebují konkurenční obchodní prostředí, které jim umožní vyváženě udržetelné lesnické produkty a řešení související s lesnictvím do jiných zemí a úspěšně konkurovat dovozu ze zemí mimo EU. EHSV vyzývá EU, aby prosazovala tatáž pravidla na mezinárodních trzích bioekonomiky a aby využívala celoevropská a mezinárodní partnerství a dohody o zahraničním obchodu na podporu ambicí EU v oblasti klimatu a udržitelnosti využívání lesů mimo EU.

V Bruselu dne 8. prosince 2021.

Předsedkyně
Evropského hospodářského a sociálního výboru
Christa SCHWENG
